

L'HORA NOVA

INGENUAMENT.

L'embriaguesa en què es trobava l'enemic l'ha portat a donar cops de cec contra la muralla de ferro que han format els conquistadors de la capital del baix Aragó. De dia en dia, els contraatacs realitzats per les forces feixistes, amb l'intent de trencar les línies lleials, han acrescut més la moral combativa de l'Exèrcit Popular, que no es deixarà sorprendre per la desesperació d'unes tropes que han encaixat una derrota en proporcions encara no prou conegudes. Es per descomptat, que si el comandament facciós, portat per la irritabilitat que li produeixen els comentaris de la premsa estrangera, àdhuc de la que té una significació obertament filofeixista, que reconeixen la seriosa reorganització obrada en l'Exèrcit de la República i no amaguen la importància de l'èxit que acaben d'obtenir les nostres armes, persisteix en la tàctica esbojarrada de creure possible poder crebantar la moral i la resistència física dels braus defensors de la llibertat, només aconseguirà augmentar considerablement la importància de llur derrota i caminar, fatalment, vers la davallada definitiva. Amb molta clarividència, el President de la República pronosticà la sort que cabria a les forces de l'adversari, la moral de les quals no la veia prou ferma per aguantar tres cops afortunats dels nostres combatents. I ara, amb la conquesta de Terol per l'Exèrcit Popular, ja s'ha vist com els militars sense honor i parcel·ladors del territori nacional, no resistien la primera sotragada forta que els infringien els nostres combatents. A la temeritat d'accions d'armes, sense cap pla estratègic ni coordinació, s'hi ha pogut veure també, en aquestes hores de rosec i de desequilibri de nirvis pels generals rebels, el malhumor i el desori que revelaven les informacions de les ràdios faccioses. Sevilla, Salamanca i Burgos, no

La unitat símbol de la victòria

No és amb un sol triomf que hom pugui donar per acabat el nostre esforç. Es cert, però, que la victòria de l'Exèrcit Popular al baix Aragó emplena el nostre poble d'entusiasme i de coratge; dona un cop formidable a tots els derrotistes i enemics del Govern; aixeca el prestigi de les nostres armes i de la República a l'estranger; sembla la confusió en els rengles enemics; talla un cop més el camí a les maniobres fosques amb les quals s'intentava desmoralitzar el poble, al qual se li parlava de compromís de pau sense victòria. Però, cal remarcar—com ja hem dit—que amb la victòria tot just ara obtinguda no s'acaba pas la guerra, i, per tant, sense desmerèixer l'èxit, hem de mantenir la serenor que ens precisa.

La victòria de Terol només pot ésser considerada com el preludi de lluites de caràcter decisiu. No hi ha encara rendició enemiga, ni el feixisme estranger renuncia tan fàcilment els seus designis d'intentar esclavitzar els pobles hispànics per a després lliurar-se a desencadenar una guerra mundial contra els països democràtics d'Europa. Serà en aquests moments, que l'enemic voldrà preparar, davant la constatació de la nostra veritable força, cops fortíssims, i dotar la seva resistència de major atenció i tenacitat. El feixisme tractarà de concentrar més quantitat de tropes i de material bèl·lic, i si volem rebutjar-lo i derrotar-lo, necessitem nosaltres també de forces més grans i vigoritzar les nostres energies combatives. Per a les lluites que ens esperen cal preparar-se amb l'esforç de tots i de totes les maneres. Necessitem, avui, un Exèrcit encara més potent, una reraguarda més sana i, sobretot, una unitat més forta, més àmplia, més sòlida que mai.

Ha estat la unitat la que ens ha dut la victòria i la que ens farà marxar segurs envers el nostre triomf definitiu. Aquesta unitat és l'ànima del nostre Exèrcit, el fonament de la seva acció victoriosa. Es precis conservar-la i afiançar-la.

S'ha de seguir l'exemple dels combatents. Aquesta victòria d'unitat que acaben d'obtenir els herois del baix Aragó ha d'estimular a conquerir la unitat a tot el país, de totes les forces antifeixistes. Convé que el Front Popular sigui cada dia més fort i més ampli, que esdevingui un eficaç i veritable col·laborador del Govern de la República. en la gran tasca de treballar per la guerra i de netejar de perills la nostra reraguarda. Es aquest el camí que hem d'emprendre per ajudar eficaçment l'esforç dels soldats del poble i per obtenir la victòria final.

congeniaven. Cadascú per sí, cada general cantonal distrauria a ben segur el seu sofriment de neurosi ja avençant-se en el pensament del nou paper que s'adjudicaria segons les derivacions que sobrevingues-

sin. Entre cavallers (!), quin no serà que voldrà tenir l'honor de presentar-se com a nou salvador? En arribar en aquest final, la tragèdia donarà pas a la representació del sàinet. — ALFIL.